

Alkotmánybíróság
1015 Budapest
Donáti u. 35-45.

Tatabányai Közigazgatási és
Munkaügyi Bíróság
2801 Tatabánya, Pf. 172.

2216750078507037
TATABÁNYAI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI
BÍRÓSÁG
Ügyszám kezdőiraton:
Érkezett: 2017-09-21
melléklet: 2 példány: 1
Ügyszám utóiraton: 2227089/2015

POSTÁN ÉRKEZT
GYÜJTŐSZERENNYEL LÉVŐ
ÜGYFÉLKÉPVISELŐ ÁLTAL

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [redacted] az Alkotmánybíróságról szóló
2011. évi CL. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a **Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.K.27.089/2015/13.** számú és az ezt helybenhagyó **Kúria**, mint felülvizsgálati bíróság **Kfv.VI.37.430/2016/12.** számú ítéletének alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény XIII. cikk (2) és XXIV. cikk(1) bekezdését.

Az Alaptörvényben biztosított jog megnevezése:

XIII. cikk (2) bekezdés. Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.

XXIV. cikk (1) bekezdés. Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

I. Tények:

A bányászati jogot a felperes jogelődje a [redacted] (magánszemélyhez köthető) 2004-ben adásvételi szerződéssel megszerezte. 2004. 06. 25-én a Veszprémi Bányakapitányság felé Műszaki Üzemi Tervet nyújtott be jóváhagyás végett, melyet a **Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság** 2016 02. 04. napján jogerősen elutasított. Az elutasítást a 275/2004. (X. 8.) Korm. rendelet (továbbiakban: **Rendelet**) és a 45/2006. KVvm. rendelet együttes alkalmazása támasztotta alá – jogosan.

Felperes a bányászati jogot 2008 12. 29-én adásvétel útján szerezte meg. Ezen gazdasági esemény alapján indult meg a Veszprémi Bányakapitányságnál a jogátruházási eljárás, amely elhúzódott és csak 2009. 11. 23-án járult hozzá jogerősen.

Felperes 2014. 04. 24-én [redacted] közjegyző előtt előzetes bizonyítási eljárás keretében igazságügyi szakértő kirendelését kérte azon okból, hogy a szakértő állapítsa meg, hogy Felperesnek, mint bányavállalkozónak a jogszabályváltozások miatt mekkora kára keletkezett. 2014. 05. 14-én a közjegyző végzéssel kirendelte

██████████ bányászati igazságügyi szakértőt, aki szakvéleményében megállapította, hogy Felperesnek - a NATURA 2000 jogszabályváltozásoknak tulajdonított okból - kára keletkezett.

Felperes a bekövetkezett kára miatt kártalanítási kérelemmel fordult az Észak-dunántúli Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőséghez. A felügyelőség a kérelmet elutasította. Az elutasító határozatot érdemben mind a Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság, mind a Kúria helyben hagyta.

II. Indoklás az Alaptörvény XIII. cikk (2) bekezdésével összefüggésben

Felperes tulajdonában álló bányászati jog, mint vagyon értékű jog értéke a szakértői vélemény szerint, amennyiben a törvényi (Natura 2000) korlátozás nem állna fenn, mintegy 2.000.000.000 Ft,- összeget tenne ki. Így a hivatkozott bányászati jog értéke a kialakult helyzetre és a tájrendezési kötelezettségre való tekintettel több százmilliós negatív értéket képvisel.

Az alaptörvény XIII. cikke nem csupán a polgárjogi értelemben vett materiális dolgok tulajdonjogát védik, hanem pl. szerzett jogokra is kiterjed. Erre a 3195/2016. (X. 11.) AB határozat is rávilágít *„Alaptörvény tulajdonhoz való alapjogként a jogszabályok által meghatározott tartalommal elismert, konkrét időpontban fennálló konkrét jogosítványokat védi: a törvényhozás a tulajdonhoz való alapvető jog alapján általában köteles tiszteletben tartani azokat a jogosultságokat, amelyek az alkotmányos értelemben vett tulajdonhoz való alapvető jog összetevői {25/2015. (VII. 21.) AB határozat, Indokolás [55]}.* Ebből következik, hogy a korábban tulajdonként megszerzett (és így az alkotmányos tulajdonvédelem alatt álló) vagyoni jogi igényeket védi az Alaptörvény XIII. cikke. Ezt erősítette meg a 3048/2013. (II. 28.) AB határozat (Indokolás [39]) is.” Így a XIII. cikk a Felperes bányászati jogát is védi. Esetünkben a jogalkotó a Natura 2000-el összefüggésben megalkotott törvényekkel és azokat alkalmazó hatóságokkal együtt kiüresítette, annak lényegét, értékét elvonta, ami a felperesnek a legcsekélyebb mértékben sem róható föl. Így Felperest a XIII. cikk (2). bekezdés alapján teljes, „tényleges” kártalanítás illeti meg.

Álláspontunk szerint a jelen esetünkre a Polgári Törvénykönyv (továbbiakban **Ptk.**) a kártérítési felelősség általános szabálya és közös szabályai alkalmazandóak, amely szerint a kártérítési kötelezettség terjedelme magába foglalja a 6:522. § (2) bekezdés a) pontja szerinti károsult vagyonában beállott értékcsökkenést és b) pont szerinti az elmaradt vagyoni előnyt. Jelen esetben a szakértői vélemény szerint mind két fordulat megvalósult. Véleményünk szerint a „tényleges” kár fogalmába mindkét meghatározás, különösen a „károsult vagyonában beállott értékcsökkenés” beletartozik

III. Indoklás az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésével összefüggésben

a) Amikor a Felperes 2008.12.29-én adásvétel útján a bányászati jogot megszerezte 2008.XI.21. - 2009.II.28-ig hatályban lévő **Rendelet** nem tartalmaz konkrét pl.

bányászatot érintő rendelkezést, vagy tiltást, ezt rábízta a szakhatóságokra, hogy az egyedi esetekben hatósági eljárással állapítsa azt meg. A **Rendelet** 9. § (3) bekezdésének e) és h) pontjai rávilágítanak arra, hogy pusztán az a tény, hogy a hivatkozott törvény hatálya alá tartozik az a földterület, amelyen a felperesnek bányászati joga van, nem jelenti azt, hogy ott determinált lenne a bányászati korlátozás, vagy tilalom, illetve erdő művelési ágának megváltoztatása. Az 1996. évi LIII. törvény (továbbiakban **Tvt.**) 41/A § és a 45/2006. (XII. 8.) KvVM rendelet is lényegében arról rendelkezik, hogy mely konkrét területek tartoznak a **Rendelet** hatálya alá.

A fentiek alapján nem vonható le olyan következtetés és nem állítható olyan tény, melyet a Legfőbb Ügyész a szakmai véleményéből a Kúria is állít: „Amikor azonban a felperes a bányászati jogot megszerezte, a bányatelken már évek óta tiltott volt a tevékenység”. A hivatkozott tiltást sem a Legfőbb Ügyész sem a Kúria határozattal alátámasztani nem tudta. A Felperes és a bányászati jog előző tulajdonosa semmilyen tevékenységet nem végzett, így tiltani sem lehetett, vagy kellett.

b) Tényleges kár, kényszerű termelésszerkezet váltás:

Álláspontunk szerint a Felperesnek az elmaradt vagyoni előnye, vagy a bányászati jogának értékcsökkenése kimeríti a tényleges kár fogalmát, hibásnak tartjuk azt a vélekedést, hogy az elmaradt haszon nem bír jelentőséggel, illetve az már-már cinikus vélekedés, hogy mivel nem volt a bányában kitermelés ezért nem is kényszerült a Felperes termelésszerkezet váltásra. Egy ilyen jellegű bányában a bányászaton kívül nem is lehet racionálisan más gazdasági tevékenységet folytatni.

Itt megjegyezzük, hogy a hivatkozott bányatelken fellelhető ásványkincsek kitermelése véget, 2004. áprilisában a Bányakapitánysághoz, mint szakhatósághoz jóváhagyásra ásványvagyon kitermelési műszaki üzemi tervet (továbbiakban: Müt.) nyújtott be a bányászati jog akkori tulajdonosa a [REDACTED]. Ez a közigazgatási hatósági eljárás - kizárólag a különböző hatóságok sorozatos jogszabálysértő határozatai miatt - tartott tizenegy évig (!), egészen 2015-ig, amely - a Rendelet Natura 2000 irányelveivel való összeférhetetlenség miatt - a Müt. jogerős elutasításával végződött.

c) Felperes a bányászati jogot úgy szerezte meg, hogy a helyzettel teljes mértékben tisztában volt. Nem igaz az az állítás, hogy Felperes korlátozással vásárolta meg a bányatelket, mint ahogy az sem igaz, hogy a Felperes úgy szerezte meg a bányászati jogot, hogy ténylegesen nem fogja tudni gyakorolni ezt a jogát. Ezt az állítást már önmagában a Kúriához becsatolt Észak-Dunántúli Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség szakhatósági állásfoglalása, melyben a **MÜT**-höz hozzájárulást ad, csak sajnos ekkor már az ügy már egy másik hatóságnál volt elbíráláson.

Összegezve álláspontunk szerint tisztességes eljárásban a hatóságok az ügyfél terhére nem állíthatnak tényként olyat, amit alátámasztani, indokolni nem tudnak, majd ezekre a hamis tényekre is támaszkodva nem hozhatnak helytelen következtetéseket és ítéletet. Itt nem csupán a tények szabad mérlegelése történt, hanem az alperessel szemben egy alapvető szembenállás valósult meg. Azokat a pontokat keresték csupán, amelyek alapján az eleve elrendelt elutasító hozzáállást alá tudták támasztani. Sajnos az egész eljárásra (2004-től kezdődően) ez volt jellemző.

Budapest, 2017. szeptember 18.

Tisztelettel:

Sajókavics Kft

Czvetkovics Orsolya
ügyvezető

Mellékletek:

- Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról, valamint a felülvizsgálat és perújítás indításáról
- Érintettséget alátámasztó dokumentumok
 1. sz. melléklet: Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.K.27.089/2015/13.számú ítélet
 2. számú melléklet: Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Kfv.VI.37.430/2016/12.